

LA SETMANA SANTA

La Iglesia cada any nos recorda en la Setmana Santa la dolorosa passió y mort de Jesucrist.

Durant la santa Cuaresma ella esculleix d'entre los quatre sants Evangelistas, los passatjes més hermosos del sagrat Evangel·li, referents á la predicació que durant tres anys feu Jesucrist recorrent la Palestina, ó sia lo que avuy nomeném Terra Santa, obrant innumerables prodigis y portentosos miracles que omplían de admiració y entusiasme á las grans multituds que 'l seguían, que confirmaban la divinitat de sa doctrina, y probavan que Ell era el Profeta, el Mesias promés desde quatre mil anys al llinatge humá. Dinou setgles han passat desde aqueix gran fet, y la doctrina del Diví Mestre, continguda en senzillas, poéticas y hermoisissimas parábolas, com també en llenguatge familiar, com en sentencias de moltíssima profunditat y sabiesa, son la admiració de tothom: fa dinou setgles y semblan de ahir; la intel·ligencia humana reviu al meditarlas, y son cor suspira per lograr la felicitat que ellas prometen al fidel observant de sa santa lley.

Los passatjes més interessants y comovedors del sagrat Evangel·li, son los referents á la passió del Salvador. La lectura del devocionari de la Setmana Santa, qual llibre está en mans de tot cristiá instruhit, es com un extracte ó compendi copiat dels quatre sants Evangelistas. Mes no basta sa sola lectura, es precis assistir al temple, y seguir pas á pas la relació dels passatjes de la historia sagrada; y allí sot las enlayradas voltas, al suau olor de aromátichs incens, á la vista dels Ministres del Santuari, y dels endolats vestits que cubreixen las santas imatjes, y ocupats en escoltar los cants imponents y tristas lamentacions dels Profetas, allí fer revivre nostre esperit cristiá que 's traslada als llochs y temps bíblichs, y endresar nostra oració del cor surtida que se alsa de eixa terra miserable,

y aspira un aire celestial. Nostre cor sent y pren part y se enterneix á la vista dels torments que sufri nostre Redemptor. Ah! Está ja escrit que el cristiá que acompanyará á Jesús en sa sagrada passió, lo acompanyará també en sa gloriosa resurrecció: es el ciat que acompanya á son amo en las penas y tribulacions, y después l'acompanya y participa de sas alegrías y felicitat.

Deu no mort may, puig es la mareixa vida per essencia; y si be Crist morí una sola vegada, resucitá no obstant triuphant y gloriós, y no morirá may més, com diu lo apóstol Sant Pau. Aixís es que Crist viu y viurá sempre; y la Iglesia católica que es la representant del mateix, ó millor Crist vivent en la humanitat, com diu un gran escriptor, quant cada any nos recorda sa vida, passió y mort, continúa la missió y el destí que té rebut de son fundador lo Salvador del mon. Té donchs lo cristiá lo deber de seguir á la Iglesia, puig que per medi d'ella seguirá las divinas ensenyansas y alcansará la Suprema felicitat.

J. M., PVRE.

Judas

Lema: La trayció s'estima;
lo traydor se llensa...

Miraulo, és ell, l' avaro de la bossa,
te lo pas esgarriat, negre lo cor,
l' ullada d' escorsó, la barba rossa,
lo tipo repugnant del vil traydór.
Es ell, lo monstre que vengué en mal' hora
per sols trenta diners son mestre Deu,
segant lo pacte de l' amor penyora
per sellarlho sacrilech un bés seu.
Mes ¡ay! desesperat son crim lo cega
y suicidanse foll, mort escanyat
sentinlo ronch qu' en s' agonia renega
del xorch metall y bossa, qu' ha llensat.

—Quants avuy s' arrossegan per la terra
de la rassa de Judas, per dissort,
venent á Deu com ell, hi fentli gnera;
que meditin son crim... ¡la seva mort!...

E. PASCUAL;

Torre-Blanca, (Bruch) 1897.